

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Cob/69/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813203697
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Škrab
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8813203697.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Škraba a členov JUDr. Petra Šama a JUDr. Mareka Kohúta, v právnej veci žalobcov: 1/ LPH Vranov n/T, s.r.o., so sídlom Vranov nad Topľou, Pod Dolami 838, IČO: 31 706 029, zastúpeného advokátkou JUDr. Katarínou Hroncovou, so sídlom Brezno, Dr. Clementisa 1214/4, 2/ VB LEASING SK, spol. s r.o., so sídlom Bratislava, Košická 49, IČO: 31 378 528, proti žalovanému: N. J., I. XXXX/XX, G. Y. L., zastúpenému advokátom JUDr. Marekom Švantnerom, so sídlom Vranov nad Topľou, Sídlisko I. 971, o určenie, že oprávneným držiteľom, užívateľom a leasingovým nájomcom osobného motorového vozidla Mercedes Benz je spoločnosť žalobcu v 1. rade s prísl., na odvolanie žalobcu v 1. rade proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 21.5.2015 pod č. k. 8Cb/48/2013-130, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie.

Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalobcovi v 1. rade v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1) Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) vyššie označeným rozsudkom návrh žalobcov o určenie, že oprávneným držiteľom, užívateľom a leasingovým nájomcom osobného motorového vozidla MERCEDES BENZ 400 CDi, EČV: G. XXX A., ako predmetu leasingu z Leasingovej zmluvy č. V. zo dňa 4.11.2002, je spoločnosť LPH Vranov n/T, s.r.o., Pod Dolami 838, Vranov nad Topľou, IČO: 31 706 029, zamietol. Zároveň rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2) Vychádzal z odôvodnenia návrhu, ktorým sa obaja žalobcovia pôvodne domáhali vydania rozhodnutia, ktorým by súd určil Dodatok č. 1 zo dňa 5.10.2005 k Leasingovej zmluve č. V. (ďalej len „LZ“), uzatvorený medzi VB LEASING SK, spol. s r.o., ako leasingovým prenajímateľom, LPH Vranov n/T, s.r.o., ako leasingovým nájomcom a N. J. ako nástupcom, za absolútne neplatný. Zároveň ďalej požadovali určiť, že oprávneným držiteľom, užívateľom a leasingovým nájomcom osobného motorového vozidla MERCEDES BENZ 400 CDi, EČV: G. XXX A., je spoločnosť žalobcu v 1. rade.

3) V konaní vedenom na tom istom súde pod sp. zn. 8Cb/11/2008 súd vydal rozsudok zo dňa 9.12.2011, ktorým určil, že Dodatok č. 1 zo dňa 5.10.2005 k LZ č. V.X, uzatvorený medzi žalobcom v 2. rade ako leasingovým prenajímateľom, žalobcom v 1. rade ako leasingovým nájomcom a N. J. ako nástupcom je neplatný. V prevyšujúcej časti bol návrh vylúčený na samostatné konanie. Na základe podaného odvolania proti uvedenému rozsudku bola vec prejednaná krajským súdom ako súdom odvolacím, ktorý rozsudkom č. k. 2Cob/20/2012-397 zo dňa 30.1.2013 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti o určení neplatnosti Dodatku k LZ. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 8.3.2013. Keďže návrh

na určenie oprávneného držiteľa, užívateľa a leasingového nájomcu motorového vozidla bol vylúčený na samostatné konanie, po nadobudnutí právoplatnosti pôvodného rozsudku okresný súd o vylúčenom návrhu konal v tomto súdnom konaní (sp. zn. 8Cb/48/2013).

4) Na základe vykonaného dokazovania a aplikáciou § 80 písm. c/ O.s.p. súd prvej inštancie mal za preukázané, že návrh žalobcov je potrebné zamietnuť, pretože nepreukázali naliehavý právny záujem na takejto určovacej žalobe. Po tom, čo súd rozsudkom č. k. 8Cb/11/2008-355 zo dňa 9.12.2011 určil, že Dodatok č. 1 zo dňa 5.10.2005 k LZ je neplatný, žalobcovia nemajú naliehavý právny záujem na určovacej žalobe. Vzťahy medzi žalobcom v 1. rade a žalobcom v 2. rade boli určené na základe LZ, ktorá bola uzavretá dňa 4.11.2002. Zmluva vymedzovala trvanie leasingu 36 mesiacov po prevzatí predmetu leasingu nájomcom. Ak táto leasingová zmluva existuje, je zrejme a jednoznačne dané, kto je prenajímateľom a kto nájomcom. V prípade, že v zmysle ustanovení Všeobecných leasingových podmienok už po uplynutí minimálnej doby leasingu došlo k ukončeniu LZ, tak vzťahy z tejto zmluvy zanikli, a teda žalobca v 1. rade sa nemôže domáhať určenia, že je užívateľom alebo leasingovým nájomcom. Navyiac, po tom, čo súd predchádzajúcim rozhodnutím vyhlásil Dodatok č. 1 k LZ za neplatný, žalovaný v danom súdnom konaní už nie je pasívne legitimovaný. Právne postavenie žalobcov vo vzťahu k žalovanému sa touto určovacou žalobou nijako nezmení. Žalovaný nezadržiava predmetné motorové vozidlo, nie je jeho nájomca ani vlastník. S poukazom na uvedené návrh oboch žalobcov ako nedôvodný zamietol.

5) O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p.. V tomto konaní rozhodoval o trovách celého konania, teda aj konania pôvodne vedeného pod sp. zn. 8Cb/11/2008. Žalobcovia sa podaným návrhom domáhali určenia, že Dodatok č. 1 zo dňa 5.10.2005 k LZ je neplatný a taktiež žiadali určiť, že oprávneným držiteľom, užívateľom a leasingovým nájomcom osobného motorového vozidla je žalobca v 1. rade. Teda žalobcovia v 1. a 2. rade si uplatnili určovacie návrhy. V prvom prípade boli žalobcovia úspešní, keďže bolo určené, že Dodatok č. 1 k LZ je neplatný; druhý určovací návrh bol zamietnutý. Možno teda konštatovať, že tak žalobcovia ako aj žalovaný mali rovnaký úspech v spore, a preto rozhodol o trovách podľa § 142 ods. 2 O.s.p..

6) Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca v 1. rade odvolanie, ktorým žiadal o jeho zmenu tak, aby jeho návrhu bolo v celom rozsahu vyhovie a žalovaný bol zaviazaný na náhradu trov celého konania. Pre prípad, že odvolací súd podanému odvolaniu nevyhovie, žiadal pripustiť možnosť podať proti nemu dovolanie na Najvyšší súd SR, pričom svoju žiadosť odôvodnil tým, že sa jedná o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

7) Odvolanie právne zdôvodnil ust. § 205 ods. 2, písm. a/, c/, d/ a f/ O.s.p.. Zastáva názor, že odvolací súd by mal rozhodnutie zrušiť z dôvodov, že zistenie skutkového stavu, z ktorého vychádzalo rozhodnutie, je v rozpore s obsahom spisu, zistenie skutkového stavu je nedostačujúce pre posúdenie veci, pričom došlo k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, ako aj to, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a pre nedostatok dôvodov. Napadnutý rozsudok trpí nedostatočným odôvodnením, ktoré by jasne a zrozumiteľne dalo odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov. Rozsudok súdu prvej inštancie neobsahuje presvedčivé zhodnotenie skutkového stavu a jeho následné právne posúdenie v zmysle príslušných právnych predpisov.

8) Žalobcovia sa pôvodne domáhali vydania rozhodnutia, ktorým by súd určil Dodatok č. 1 zo dňa 5.10.2005 k LZ za absolútne neplatný. Zároveň žiadali určiť, že oprávneným držiteľom, užívateľom a leasingovým nájomcom predmetného motorového vozidla ako predmetu leasingu z LF je spoločnosť žalobcu v 1. rade. V konaní svoje návrhy odôvodnili tým, že jedine na základe rozhodnutia súdu dôjde k odstráneniu protiprávneho stavu a k náprave v tom rozsahu, že subjektom práv a povinností leasingového nájomcu z LZ, a to vrátane práva odkúpiť predmet leasingu, je žalobca v 1. rade, a navyše, naliehavý právny záujem v určení oprávneného držiteľa predmetu leasingu z danej LZ videli v tom, že nemôžu platne nakladať s predmetom leasingu, ktorý je stále, a to aj v súčasnosti, v súdnej úschove v zmysle ust. § 97 ods. 1 Trestného poriadku. Jedine vydaním požadovaného súdneho rozhodnutia bude možné zo strany žalobcu v 1. rade požadovať od príslušného štátneho orgánu vydanie zaisteného predmetu leasingu do jeho držby.

9) Pokiaľ súd prvej inštancie konštatoval, že žalobcovia nepreukázali naliehavý právny záujem a v tejto súvislosti vylúčený návrh zamietol s poukazom na to, že vzťahy boli určené na základe leasingovej zmluvy, takýto názor súdu nie je možné prijať za vlastný. Žalobca v 1. rade má za to, že napadnutým rozsudkom priamo dochádza k ohrozeniu spravodlivosti a k ujme na právach oboch žalobcov, zvlášť žalobcu v 1. rade. Je neprijateľné, aby procesne súd zo svojej rozhodovacej moci vylúčil určitý nárok na samostatné konanie a následne na tom spôsobe vedenia konania založil nedostatok pasívnej legitímácie žalovaného a vedome na základe tohto nepriznal nárok žalobcu a jeho žalobu zamietol. Je to v rozpore so všetkými zásadami spravodlivosti a súdnej ochrany, ak súd vie vedome rozhodnúť vlastným procesným vedením konania o nepriznaní nároku a návrh zamietnuť. Rovnako zdôraznil, že zdôvodnenie rozsudku s poukazom na LZ nemá oporu v zákone. V tejto súvislosti má za to, že v danom civilnom konaní ide o priame delegovanie pôsobnosti súdu Trestným poriadkom, a to § 97 ods. 1 o povinnosti rozhodnúť v intenciách zákona, a to práve pri pochybnostiach určení práva a právneho postavenia oprávneného držiteľa alebo vlastníka, aby mohla byť vec vrátená. Naliehavý právny záujem je odvodený teda aj od procesnej úpravy trestného konania, osobitne vyššie uvedeného ustanovenia Trestného poriadku, pretože žalobcom uplatnený nárok na vrátenie predmetu leasingu (predmetného motorového vozidla) bol zo strany OČTK zamietnutý práve pre spornosť právnych vzťahov k tomuto predmetu. Preto príslušný orgán činný v trestnom konaní vozidlo ponechal v súdnej úschove a upozornil žalobcu, aby si nárok uplatnil v občianskom súdnom konaní. Nemožno sa preto stotožniť s argumentáciou súdu o tom, že žalobcovia nepreukázali naliehavý právny záujem a preto súd návrh zamietol s poukazom na to, že vzťahy sú alebo boli určené len na základe LZ. Takýto reštriktívny výklad by nezakladal právo, ale naopak, zakladal by neprávo a poprel by tak, okrem iného, aj ústavné právo zakotvené v čl. 20 ods. 1 Ústavy SR, podľa ktorého každý má právo vlastniť majetok. Oprávnená držba a vlastnícke právo všetkých vlastníkov má svoj zákonný obsah a ochranu. Zdôraznil, že práve súd svojím rozhodnutím v konaní č. 8Cb/11/2008 vylúčil na samostatné konanie nárok žalobcu v 1. rade o určenie, že je oprávneným držiteľom, užívateľom a leasingovým nájomcom osobného motorového vozidla ako predmetu leasingu z LZ. Ten istý súd potom po viac ako dvoch rokoch dospel, okrem iného, k názoru, že na strane žalobcu v 1. rade už nie je daný naliehavý právny záujem a jeho návrh zamietol. Je nesporné, že OČTK vydajú predmet úschovy tomu, kto nepochybne osvedčí svoje postavenie v právnom vzťahu pri pochybnostiach, a je preto povinnosťou súdu, ktorý má garantovať záruky zákonnosti tomu v plnom rozsahu prispieť, a to práve priznaním uplatneného nároku na určenie rozhodnutím vo veci samej, ktorým sa určité pochybné právo stane nepochybné. Záverom podotkol, že predmetné vozidlo bolo podľa § 94 Trestného poriadku ponechané v úschove v trestnom konaní, v súčasnosti vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 12T/88/2011.

10) Žalobca v 2. rade a žalovaný sa na odvolanie žalobcu v 1. rade písomne nevyjadrili.

11) Odvolací súd aplikujúc ust. § 470 ods. 2 CSP prejednal podané odvolanie podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Podľa tohto ustanovenia totiž právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Civilný sporový poriadok nadobudol účinnosť 1.7.2016 a odvolanie žalobcu v 1. rade bolo podané pred týmto dátumom. Preto odvolací súd má za to, že ide o právo, ktoré vzniklo podľa doterajších právnych predpisov, a niet žiadnej zákonnej opory pre dokončenie tohto konania podľa novej právnej úpravy. V súlade s princípom legitímneho očakávania a právnej istoty preto odvolací súd posúdil odvolanie v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

12) Odvolací súd teda podľa § 212 ods. 1, 2, 3 O.s.p. prejednal vec v medziach, v ktorých sa žalobca v 1. rade ako odvolateľ domáhal jej preskúmania, a dospel k záveru, že jeho odvolanie nie je dôvodné. Pokiaľ súd prvej inštancie jeho návrh o určenie, že je oprávneným držiteľom, užívateľom a leasingovým nájomcom predmetného motorového vozidla, zamietol, v tejto súvislosti správne zistil skutkový stav a správne ho aj právne posúdil. Preto odvolací súd plne odkazuje na zdôvodnenie rozsudku okresným súdom (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

13) Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím dôvodom žalobcu v 1. rade odvolací súd dopĺňa:

14) Podľa § 80 písm. c/ O.s.p., návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

15) Z doposiaľ vykonaného dokazovania vyplýva, že k prevzatíu motorového vozidla došlo dňa 4.11.2002 v R. priamo u dodávateľa, a to žalovaným, ktorý bol na to splnomocnený žalobcom v 1. rade. Dňa 29.9.2005 bola žalovaným vyplnená žiadosť o prevzatie záväzkov z LZ, ktorou žiadal o prevzatie vlastníckych práv ku dňu 31.8.2005 a zároveň žiadal o zníženie poplatku na 50 % z dôvodu doterajšieho bezproblémového splácania. Dňa 5.10.2010 došlo k podpísaniu Dodatku č. 1 k LZ, a to medzi žalobcom v 2. rade ako leasingovým prenajímateľom, žalobcom v 1. rade ako leasingovým nájomcom a žalovaným ako nástupcom, ktorého obsahová zmena spočívala v prevzatí bez akýchkoľvek podmienok a výhrad všetkých záväzkov a práv žalobcu v 1. rade ako leasingového nájomcu z LZ žalovaným ako právnym nástupcom, ktorý sa daným právnym úkonom stal subjektom všetkých práv a povinností z predmetnej LZ vyplývajúcich. Na základe Dodatku č. 1 žalovaný ako nástupca mal uhradiť už len poslednú splátku č. 36, splatnú 10.10.2005, ktorú aj splatil žalobcovi v 2. rade ako leasingovému prenajímateľovi.

16) Ako už bolo vyššie uvedené, v konaní vedenom na tom istom okresnom súde pod sp. zn. 8Cb/11/2008, súd vydal rozsudok zo dňa 9.12.2011, ktorým určil, že Dodatok č. 1 zo dňa 5.10.2005 k LZ, uzavretý medzi žalobcom v 2. rade ako leasingovým prenajímateľom, žalobcom v 1. rade ako leasingovým nájomcom a žalovaným ako nástupcom, je neplatný. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 8.3.2013. Návrh na určenie oprávneného držiteľa, užívateľa a leasingového nájomcu motorového vozidla bol vylúčený na samostatné konanie.

17) Dodatok č. 1 k LZ zo dňa 5.10.2005 (č. I. 20) vlastne bol uzavretý medzi účastníkmi tohto konania v súvislosti s prevzatím záväzkov z LZ žalovaným, ktorý je v ňom označený ako nástupca, teda predmetným dodatkom na základe žiadosti žalobcu v 1. rade ako nájomcu žalobca v 2. rade ako prenajímateľ súhlasí s prevzatím všetkých záväzkov nájomcu zo zmluvy nástupcom.

18) Teda tým, že sa v predchádzajúcom konaní na tom istom súde prvej inštancie pod sp. zn. 8Cb/11/2008 rozhodlo, že Dodatok č. 1 zo dňa 5.10.2005 k LZ, je neplatný, tým akýmkoľvek spôsobom v súčasnosti žalovaný už nie je v žiadnom vzťahu k oboj žalobcom. Postavenie oboch žalobcov vyplýva už priamo z LZ a taktiež nakoniec z LZ vyplýva aj právo kúpy motorového vozidla, a to aj v návaznosti na Všeobecné leasingové podmienky. Preto správne rozhodol súd prvej inštancie, ak v súvislosti s vylúčeným nárokom na samostatné konanie (že spoločnosť žalobcu v 1. rade je oprávneným držiteľom, užívateľom a leasingovým nájomcom predmetného motorového vozidla), návrh zamietol, a to pre nedostatok preukázania naliehavého právneho záujmu zo strany tohto žalobcu. Z tohto dôvodu je jeho rozhodnutie správne.

19) Čo sa týka odvolacej námietky žalobcu v 1. rade o aplikácii ustanovenia § 367 ods. 2 CSP na konanie o vylúčenom nároku, v tejto súvislosti odvolací súd uzatvára, že toto ustanovenie je pre konanie o vylúčenom nároku neaplikovateľné, a to z toho dôvodu, že rozsudok vydaný v pôvodnom konaní pod sp. zn. 8Cb/11/2008 o neplatnosti Dodatku č. 1 je právoplatný. Zároveň, ak predchádzajúcim rozsudkom v označenom konaní súd prvej inštancie nárok o určenie, že oprávneným držiteľom, užívateľom a leasingovým nájomcom osobného motorového vozidla je spoločnosť žalobcu v 1. rade, bol vylúčený na samostatné konanie, tento výrok prvého rozsudku sa v zmysle zákona preskúmať nedá.

20) V súvislosti s odvolaním žalobcu v 1. rade odvolací súd ďalej uvádza, že rozsudok súdu prvej inštancie obsahuje všetky náležitosti v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p. a v tejto súvislosti mu nemožno nič vytknúť.

21) Pokiaľ v závere odvolania žalobca v 1. rade žiada pre prípad potvrdenia rozsudku súdu prvej inštancie pripustiť proti takémuto rozhodnutiu dovolanie, pretože sa jedná o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, v tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že otázka preukázania naliehavého právneho záujmu už bola riešená vo viacerých prípadoch doterajšou platnou judikatúrou. Preto odvolací súd sa touto dovolacou námietkou nezaoberal.

22) Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

23) O trovách odvolacieho konania vo vzťahu žalovaného a žalobcu v 1. rade odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 2 CSP.

24) Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2, posledná veta, CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá ma vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).